

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 1T/21/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119010906
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2119010906.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a prísediacich Mgr. Dušana Martinoviča a Márie Bagovej na hlavnom pojednávaní v Trnave dňa 20. augusta 2019 takto

r o z h o d o l :

I.

Obžalovaní

1/ J. I., nar. XX.XX.XXXX v L.,
trvale bytom V., V. XXXX/XX,
adresa na doručovanie: V., L. XX,

2/ T. P., nar. XX.XX.XXXX v L.,
trvale bytom V., J. XXXX/X,
t. č. vo výkone väzby v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov,

sa uznávajú za vinných, že

dňa 15.11.2018 v čase od 04:40 hod. do 05:10 hod. v V. na ulici T. č. XXXX/XXX, po predchádzajúcej vzájomnej dohode odcudziť zvukovú techniku T. J., T. P. prineseným páčidlom vypáčil v oblasti zámku vstupné plastové dvere nebytového skladového priestoru na uvedenej adrese, následne T. P. a J. I. vošli dnu, zvnútra otvorili hlavnú bránu od skladového priestoru, spoločne naložili tu uskladnenú zvukovú techniku, konkrétne 6 kusov basových reproduktorov značky LAcoustics SB 28, 6 kusov dvoj pásmových reproduktorov značky LAcoustic ARCS II, 6 kusov monitorov značky LA coustics HIQ 115 XT, 2 kusy CD prehrávačov zn. Pioneer Nexus 2000, 1 kus mixážny pult značky Pioneer Nexus a rackovú skriňu 19 obsahujúcu 4 kusy zosilňovač značky LAcoustic LA 4, 3 kusy zosilňovač značky LAcoustic LA8, 1 kus procesor značky Electro - Voice DX38, 1 kus stage box značky Behringer 32, do vozidla zn. Renault Master, bielej farby, na ktorom na miesto prišli, následne zatvorili vstupnú bránu, pribuchli vstupné dvere a z miesta na uvedenom vozidle spolu s odcudzenými vecami odišli, čím spôsobili T. J. - MIDO - MUSIC PRODUCTIONS, IČO: 33434701, škodu krádežou vo výške najmenej 20.355,00 € a škodu poškodením zámku vo výške 25,00 €,

teda

· spoločným konaním si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili, čin spáchali vlámaním a spôsobili tak väčšiu škodu,

čím spáchali

· prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v znení účinnom od 01.08.2019

a odsudzujú sa:

1/ Obžalovaný J. I.

podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom od 01.08.2019 s prihladnutím na § 36 písm. j/, písm. k/, písm. l/, písm. n/ Tr. zák. a § 38 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovanému určuje skúšobná doba v trvaní 1 (jeden) rok.

2/ Obžalovaný T. P.

podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom od 01.08.2019 s prihladnutím na § 37 písm. m/ Tr. zák. a § 38 ods. 4 Tr. zák. na samostatný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

II.

Obžalovaný

T. P., nar. XX.XX.XXXX v L.,

trvale bytom V., J. XXXX/X,

t. č. vo výkone väzby v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov,

sa uznáva za vinného, že

dňa 20.01.2018 v čase medzi 01:00 hod. a 04:00 hod. v Hlohovci v pohostinstve s názvom „Dublin Pub“ na Námestí svätého Michala č. 2, po predchádzajúcom slovnom konflikte udrel rukou do oblasti tváre T. L., pričom následne v tomto útoku pokračoval pred pohostinstvom, a teda na mieste verejnosti prístupnom, kam sa s T. L. po presne neurčenom čase presunuli, kde po krátkom rozhovore obvinený opätovne rukou udrel T. L. do oblasti tváre, pričom tak konal napriek tomu, že bol za obdobný čin trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 03.05.2016 č. k. 2T 45/2016-151, právoplatným dňa 04.04.2017, odsúdený pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák.,

teda

· dopustil sa fyzicky, na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného, hoci bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

čím spáchal

· prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák.,

a odsudzuje sa:

Podľa § 364 ods. 2 Tr. zák. s prihladnutím na § 37 písm. h/ Tr. zák. a § 38 ods. 4 Tr. zák. a s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. spolu s uložením súhrnného trestu súd ruší výrok o treste odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 30 (tridsať) mesiacov, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 25.04.2018 sp. zn. 1T/27/2018, právoplatným dňa 03.07.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. sa poškodení:

- T. L., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom V., R. J. XXX/XB,
- Sociálna poisťovňa, ústredie, ul. 29. augusta č. 8 a 10, 813 63 Bratislava 1,
- Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Einsteinova 25, 851 01 Bratislava, IČO: 35942436, so svojimi uplatnenými nárokmi na náhradu škody odkazujú na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava podal na Okresný súd Trnava obžalobu na J. I. a T. P. pre skutok 1/ uvedený vo výroku I. tohto rozsudku, právne kvalifikovaný ako zločin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e/ Tr. zák., a v prípade T. P. aj pre skutok 2/ právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

dňa 20.01.2018 v čase medzi 01:00 hod. a 04:00 hod. v Hlohovci v pohostinstve s názvom „Dublin Pub“ na Námestí svätého T. č. 2, po predchádzajúcom slovnom konflikte udrel rukou do oblasti tváre T. L., pričom následne v tomto útoku pokračoval pred pohostinstvom, a teda na mieste verejnosti prístupnom, kam sa s T. L. po presne neurčenom čase presunuli, kde po krátkom rozhovore obvinený opätovne rukou udrel T. L. do oblasti tváre a kopol ho do pravého členku, v dôsledku čoho T. L. stratil stabilitu a pri súvisiacom neprirodzenom dopade nohy na zem utrpel zlomeninu vonkajšieho a vnútorného členka pravej dolnej končatiny, ako aj zadnej hrany holennej kosti - tzv. trimallelárnu zlomeninu, s posunom kostných úlomkov, luxáciu (vyklíbenie) v členkovom kĺbe pravej dolnej končatiny s poškodením syndezmózy, drobnú odreninu kože v oblasti vnútorného členka pravej dolnej končatiny, pričom liečba uvedených zranení trvala do konca mesiaca apríl roku 2018 s dĺžkou práceneschopnosti do 30.06.2018, pričom obvinený tak konal napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V č. k. 2T 45/2016-151 zo dňa 03.05.2016, právoplatným dňa 04.04.2017, odsúdený pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák.

Po prednese obžaloby prokurátorom na hlavnom pojednávaní boli obžalovaní J. I. a T. P. poučení o tom, že ku skutkom, ktoré sa im kladú za vinu, môžu urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Tr. por. Po tomto poučení, ako aj po poučení o následkoch vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b/ alebo c/ Tr. por., a to v rozsahu podľa § 257 ods. 5 a ods. 8 Tr. por., obžalovaný J. I. vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku 1/ uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Trnava zo dňa 01.04.2019 sp. zn. 1Pv 607/18. Obžalovaný T. P. naopak neurobil žiadne vyhlásenie ku skutkom 1/ a 2/ kladeným mu za vinu.

*** Prijatie vyhlásenia obžalovaného J. I. o vine ***

Následne súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por., pričom na všetky položené otázky obžalovaný J. I. odpovedal „áno“. Prokurátor na hlavnom pojednávaní navrhol prijať jeho vyhlásenie o vine. Po takomto zistení súd vyhlásenie obžalovaného J. I. o uznaní viny zo spáchania skutku 1/ uvedeného v obžalobe, bez narušenia jeho skutkovej totožnosti, keď ho právne posúdil zhodne tak, ako bol posúdený v podanej obžalobe (v čase prijatia vyhlásenia!), keďže boli naplnené všetky 4 zákonné formálne znaky tohto trestného činu, t.j. subjekt, subjektívna stránka, objekt i objektívna stránka, prijal podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. por., pretože na podklade výsledkov dokazovania vykonaného v prípravnom konaní nemal žiadne pochybnosti o vine tohto obžalovaného.

V predmetnej veci bolo následne na hlavnom pojednávaní vykonané dokazovanie v prípade obžalovaného J. I. k výrokom o treste a o náhrade škody a v prípade obžalovaného T. P. a v celom rozsahu, ktoré spočívalo vo vypočutí obžalovaných J. I. a T. P. a, poškodených T. J. a T. L., znalca MUDr. Mariána Pamulu, ďalej svedkov T. S., J. T. a K. V., boli prečítané výpovede svedkov T. V., T. K., G. U., Y. W., U. I., T. W., G. K. i svedkov - poškodených JUDr. Ingrid Kunovskej a Mgr. Miriam Žolnerovej (ďalej označovaní aj priezviskami), bolo prečítané odborné vyjadrenie, oboznámené listinné dôkazy a aj kamerové záznamy.

*** Výsledky vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní - výrok I. ***

Obžalovaný J. I. na hlavnom pojednávaní k trestnej činnosti obžalovaného T. P.a uviedol aj nasledovné: „Obžalovaného P.a poznám asi 5 rokov. To celé bol nápad T. P.a, ktorý zabezpečil páčidlo. Dodávku som zabezpečil ja, požičal som si ju. Pol rok pred skutkom mi bol P. pomáhať lepiť pre poškodeného J. plagáty a bolo to na tom mieste, kde bola tá zvuková technika, teda vedel, kde čo je, akú to má hodnotu. My dvaja sme sa rozprávali o hodnote. Hodnotu to malo podľa mňa cca 20.000,00 € až 30.000,00 €. P. mi povedal, že má finančné problémy, preto prišiel s týmto nápadom. Ja som zabezpečil tú dodávku, on zabezpečil páčidlo, s tým, že sme sa dohodli ani nie, že to spravíme spolu, ale nakoľko na mňa stále tlačil, a neviem prečo som sa na to dal, stále za mnou chodil, tlačil na mňa. Než som si uvedomil, tak sa to už stalo. Bolo mi povedané, že P. zohnal kupcu, čiže tie veci sú už predané a že keď to donesieme, rozdelíme sa po 10.000,00 €. Kupec bol nejaký pán z Bratislavy, bol to kamarát P.a. Tá dodávka mala trnavské ŠPZ. P. došiel so značkami z druhého auta, s dvomi. Boli to značky okresu Hlohovec (HC), neviem odkiaľ ich mal, ja som sa nepýtal. P. prehodil na dodávke v to ráno značky. Do skladu sme išli ráno asi o 04:00 hod., P. následne tým páčidlom, ktoré priniesol, vylomil vchodové dvere, vošli sme dovnútra a otvorili hlavnú bránu, bol to niekto z nás. Naložili sme do auta 6 basových reproduktorov, 6 satelitov, potom tam bolo 6 odposluchových reproduktorov a racková skriňa a zosilňovače. Zobrali sme aj mixážne pulty, cd prehrávače, tie boli myslím 1 alebo 2. Ja som už viac nechcel brať. P. ešte brať chcel, bolo ešte miesto v aute. Potom sme zavreli bránu, P. privrel dvere, ktoré vypáčil, a išli sme do Bratislavy na tej dodávke obidvaja. P. vedel, kam má ísť, bol to jeho kamarát. P. volal tomu kamarátovi, že sme na ceste. P. volal dva alebo tri krát po ceste. Ja som šoféroval. Navigoval ma P.. Nikto nás tam nečakal, následne P. volal tomu kamarátovi. Povedal mi, že mu ide volať opäť. Ten následne prišiel na miesto asi za 5 minút. Viem, že jeho meno bolo Juraj, prišiel na aute AUDI A8, čiernej farby. Mal výšku cca 175 cm, čierne vlasy, bez okuliarov, nemal viditeľné tetovanie. Zobral nás do toho skladu, kde sa to malo zložiť. Zacúvali sme do skladu a začalo sa to vykladať. Všetko, čo bolo v dodávke, sme vyložili do toho skladu. Bolo to rozdelené na boxy ten sklad, tie veci sme zložili do jedného z tých boxov. Keď sme to zložili, tak P. prišiel za mnou, že kupec od toho odskočil. Na to ja som chcel tie veci naložiť naspäť do auta a vrátiť poškodenému J., ale P. a ten Y. ma ubezpečili, že tie veci sa predajú. Tak som sa rozhodol, že tie veci necháme tam a išli sme sa v Bratislave najesť a išli sme naspäť do Hlohovca. Išli sme sa najesť iba my dvaja. Ja som šoféroval. Dodávku sme nechali tam, kde som ju vyzdvihol, v Trnave na čerpacej stanici OMV oproti City Aréne (pozn.: Ulica Hlboká). P. potom volal kamarátovi, či pre nás nemôže prísť a za nejakú pol hodinu pre nás prišiel. Prišiel na aute WV Golf, farbu si nepamätám. Tie hlohovecké ŠPZ sa vyhodili v Bratislave, vyhodil ich P. do priekopy, alebo kanála, stáli sme vtedy na mieste. P. mi hovoril, že pokiaľ ide o tie veci, mám čakať. Tie veci sa ale nepredali. U poškodeného J. som pracoval rok a pol od februára 2017 do augusta 2018. Poškodenému som uhradil škodu 25,00 €, ktoré číslo účtu mi poslal môj obhajca a bola to škoda spôsobená na zámku dverí pri vlámaní.“ Dodal, že to páčidlo si po skutku zobral domov obžalovaný P. a vrátil ho otcovi.

Obžalovaný T. P. v prípade skutku 1/ odmietol na hlavnom pojednávaní vypovedať. Preto bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania zo dňa 11.12.2018 (č.l. 77-80). V nej uviedol, že všetko naplánoval a zorganizoval obžalovaný J. I. tak, že priniesol páčidlo, zabezpečil dodávku a priestory v Bratislave, kde mali uskladniť odcudzené veci a obžalovaný I. ich mal odpredať. Dodal, že evidenčné čísla hlohoveckého okresu na požičanej dodávke vymenili pred skutkom a už boli v dodávke, keď ju zabezpečil obžalovaný I.. Počas jazdy do Bratislavy nikto z nich dvoch netelefonoval (nevidel I. telefonovať). V Bratislave sa s nikým nestretli, nestretli ani žiadneho Y., odcudzené veci len zložili do otvoreného skladu. On len pomáhal s nakladaním a vyložením odcudzených vecí.

K tejto prečítanej výpovedi obžalovaného T. P.a sa obžalovaný J. I. okrem iného vyjadril aj tak, že tomu Y. volal vtedy obžalovaný P. a bol to jeho kamarát.

Poškodený T. J. na hlavnom pojednávaní vypovedal aj nasledovne: „Osobne obžalovaného P.a nepoznám. I. poznám asi 2 roky. Začal som mu požičiavať peniaze, lebo mal nejaké problémy, potom sem tam u mňa pracoval brigádne. Potvrdzujem, že obžalovaný I. mi uhradil 25,00 € ako škodu na zámku. Dátum si nepamätám, ale okolo 13:00 hod. som prišiel do skladu, je to pri Ubytovni Bekaert v Hlohovci, sklad mám v prenájme. Videl som pootvorené dvere, tak som tušil, že je niečo zle a keď som vošiel dovnútra, tak som zistil, že chýbajú reproduktory a zosilňovače zn. LAcoustics, prehrávače Pioneer a mixážny pult. Naposledy som bol v sklade deň predtým okolo 17:00 hod., vtedy tam všetko ešte bolo. Po mne tam nikto nebol. Otvorené boli plastové dvere, všimol som si na nich poškodenie v

oblasti zámku. Od júna 2018 boli tie veci moje, 4 roky sa nachádzali v tom sklade, následne sme sa s kamarátom, ktorý žije na Kube, dohodli, že ich kúpim. V júni 2018 som zaplatil prvú splátku 1.500,00 € s DPH. Celková cena za tieto veci bola 40.000,00 €. Následne som zavolať políciu. Veci mi boli všetky vrátené. Pokiaľ ide o veci, ktoré boli odcudzené, išlo o veci najdrahšie a značkové. Musel ich ukradnúť niekto, kto sa v sklade vyznal. Obžalovaní neboli vlastníkami vecí, ktoré boli zobraté zo skladu.“ Dodal, že obžalovaný I. poznal tie najdrahšie veci z toho skladu a pracoval pre neho v minulosti len nepravideľne.

Z prečítaných výpovedí svedkov T. V., T. K., G. U. a T. W. vyplynulo, že obžalovaný P. pred skutkom nahováral na krádež vecí aj svedka T. K., ktorý to ale odmietol, pričom sa im štyrom obžalovaný P. po skutku (keď ho spoločne vyhľadali) priznal, že veci poškodeného skutočne odcudzil, a to s obžalovaným I., ktorý odcudzené veci i miesto (sklad poškodeného) poznal. Svedok G. U. tiež dodal, že dvere na sklade poškodeného mal vypáčiť obžalovaný P..

Z prečítanej výpovede svedka Y. W. vyplynulo, že pozná len obžalovaného P.a (obžalovaného I. vôbec nepozná). Svedok uviedol, že obžalovaný P. mu vtedy telefonoval a pýtal sa ho, či má voľné sklady s tým, že by tam potreboval uložiť nejakú hudobnú aparatúru. Boli to obrovské rebráky a zvuková technika. Následne otvoril sklad obžalovanému P.ovi a neznámemu mužovi, ktorého videl prvýkrát s tým, že obaja prišli na bielej dodávke. On k skladu, kde sa stretli a vyložili veci, prišiel na čiernom vozidle zn. Audi.

Z prečítaných výpovedí svedkov U. I. a G. K. vyplynuli skutočnosti ohľadom evidenčných čísiel HC309BU, ktoré boli pridelené osobnému motorovému vozidlu zn. Fiat Punto, ktoré pred spáchaním skutku nechal voľne opustené jeho nový majiteľ - G. K., ktorý ho predtým kúpil od U. I..

Z prečítaného odborného vyjadrenia znaleckej organizácie JHS, s.r.o. č. 136/2019 (č.l. 170-199) vyplynulo, že hodnota odcudzených vecí obžalovanými bola 20.355,00 €.

Na hlavnom pojednávaní boli oboznámené aj tieto listinné dôkazy:

- doklady od poškodeného T. J. z č.l. 99-100
- zmluva o nájme z č.l. 125-128
- kúpna zmluva z č.l. 136-137
- zápisnica o rekognícii osoby s fotoalbumami z č.l. 145-153
- zápisnice o prehliadke tela a podobných úkonov z č.l. 159-161
- príkaz na prehliadku iných priestorov a pozemkov, zápisnica o vykonaní prehliadky a fotodokumentácia z nej z č.l. 201-211
- zápisnice o vydaní vecí z č.l. 212-213
- uznesenie o vrátení vecí z č.l. 214
- zápisnica o vrátení vecí z č.l. 216
- zmluva o nájme dopravného prostriedku (vozidla) z č.l. 218
- kniha jázd z č.l. 219
- výpis z LV č. 2069 v k.ú. Petržalka z č.l. 220-222
- evidenčná karta vozidla z č.l. 223
- výpis zo ŽR SR z č.l. 224
- zmluva o výpožičke z č.l. 225-227
- zmluva o nájme nebytových priestorov z č.l. 228-230
- výpis z LV č. 7915 v k.ú. Hlohovec z č.l. 231
- výpis z OR SR z č.l. 232
- záznamy z analýzy kamerových nahrávok, informatívna mapka rozmiestnenia kamero-vých systémov a fotoalbum z kamerového systému z č.l. 235-243
- zápisnica o obhliadke miesta činu s fotodokumentáciou z č.l. 252-266

Z týchto oboznámených listinných dôkazov vyplynulo aj nasledovné:

Zo zápisnice o vykonaní prehliadky a fotodokumentácie z nej (č.l. 203-211) bolo zrejmé, že všetky odcudzené veci poškodeného boli uložené v prehľadávanom sklade, na jednom mieste a pod plachtou.

Všetky odcudzené veci boli neskôr vrátené poškodenému T. J. (viď listinné dôkazy na č.l. 214 a 216).

Zo zmluvy o nájme dopravného prostriedku (č.l. 218) vyplynulo, že bielu dodávku zn. Renault Master si požičal na svoje meno obžalovaný I.. Z knihy jázd (čl. 219) vyplynulo, že táto dodávka jazdila po trasách tak, ako o tom vypovedal obžalovaný I. (teda Trnava, Ulica Hlboká, kde si ju prevzal - Hlohovec, Ulica Rázusova - sklad poškodeného v Hlohovci - Bratislava a späť do Trnavy na Ulicu Hlbokú, kde ju obžalovaní vrátili, pričom časové súvislosti boli zhodné s popisom skutku v obžalobe i na kamerových záznamoch).

Zo zápisnice o obhliadke miesta činu s fotodokumentáciou (č.l. 252-266) vyplynulo, že v prípade skladu poškodeného bolo viditeľné poškodenie v hornej časti kovania nad zámkom, dvere mali počas prehliadky zámok v polohe uzamknutej a na rámovej časti bol pozorovateľný poškodený systém uzamykania (bol vyhnutý).

Z oboznámeného kamerového záznamu (č.l. 213) bol rozpoznateľný prejazd a pohyb bielej dodávky zn. Renault Master s EČ: HC309BU v areáli, kde sa nachádzal sklad poškodeného. Uvedené bolo zrejme aj z listinných dôkazov na č.l. 235-243 aj pokiaľ ide o časové súvislosti.

*** Výsledky vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní - výrok II. ***

Obžalovaný T. P. na hlavnom pojednávaní vypovedal aj nasledovne: „Bol som v tom bare v ten večer. Celý konflikt, ktorý sa odohral vo vnútri, sa stal tak, že poškodený L. hral stolný futbal a od toho stola príletel whiskový pohár, ktorý sa rozbil. Na to som sa ho spýtal, čo robí a on na to pristúpil ku mne, mal som pocit, že ma ide napadnúť, tak som mu dal facku ľavou rukou na jeho pravú stranu tváre, nakoľko vykrikoval, bol opitý a chcel som, aby sa ukludnil. Následne na to asi 5-10 minút, presne neviem, ma pán Píšťanský zavolať von, nech si idem s ním zapáliť. Ja som bol stále pri bare, kde som sa rozprával. Myslel som si, že sa chce ospravedlniť, a preto som s ním išiel von. Vonku sme boli pred dverami hneď o podniku. Za mnou bol ten plot, ktorý oddeľuje vonkajšiu letnú terasu, po pravej strane som mal smetiaky a po ľavej strane boli dvere do toho baru. On stál oproti mne napravo od dverí, stáli sme tvárou v tvár. Niečo sme sa rozprávali, čo presne si nepamätám, a išiel ma udrieť s pravou rukou z ničoho nič, ja som sa mu uhol a on padol na zem. Mal ruku v päšť. Padol na zem, na betón. Zabuchotal o smetiaky a hneď na to vyšli von ľudia. Nejavil známky žiadneho zranenia. Nevykrikoval, ani nehovoril, že by potreboval pomoc. Ja som potom išiel dovnútra naspäť. Až na výsluchu na polícii som sa dozvedel, že mal nejaké zranenia. V bare bolo veľa ľudí, pri bare som sa bavil s barmanom K. V.. Žiaden úder som poškodenému neadresoval, ani som ho nekopol. Poškodený niečo povedal pred dverami, niečo, že na čo riešim pičoviny, a hneď potom ma išiel udrieť. Mal som vedomosť, že pred skutkom som bol odsúdený za niečo podobné. S nami dvomi pred dverami do baru nebol už nik iný. Poškodený sa už potom dovnútra nevrátil, myslím, že som ho nevidel. Facku som mu dal iba jednu. Tie smetiaky boli také malé, klasické, ktoré bývajú pri domoch. Boli dva. Mal som ich za sebou po pravej strane, poškodený do nich potom buchol, keď padal. Všade tam bol betónový chodník, povrch bol rovný.“ Dodal, že sa v minulosti venoval profesionálne thajskému boxu, asi 6 rokov. Za celý večer vtedy vypil asi dve pívá. Nič iné vtedy neužil.

Poškodený T. L. na hlavnom pojednávaní vypovedal aj nasledovne: „Obžalovaného P.a poznám iba z videnia. Večer, už neviem presne koľko bolo hodín, sme išli ku kamarátovi, mal prerobený byt, išiel sa kolaudovať. Tam sa niečo popilo, nejaké pálené, a potom sme išli s kamarátmi ešte na pivo. Nepamätám si, koľko som vypil, možno to boli tri až štyri štamprlíky. Išli sme do Hlohovca do baru Dublin. Boli tam so mnou kamaráti, ktorí pred skutkom odišli už preč. Ja som tam potom zostal s druhou partiou. Títo mohli incident vidieť len vnútri. Viem, že tam bol T. S.. Bol tam barman, barmanky a ešte pár ľudí pri bare. Bol tam aj obžalovaný P., ktorý sedel pri bare. My sme vtedy hrali stolný futbal s T. S. a s jeho dvomi známymi. Pili sme pri tom pivo. Ja som si bol chvíľu predtým zapáliť von, potom som sa vrátil. Chalani pokračovali v hre a zasekla sa im pri tom loptička, preto podvihli stôl a spadol im pohár. Keď spadol na zem, tak sa rozbil. Následne sa ozval pán P., bol vtedy stále pri bare, už neviem, či tam sedel len sám. Začal riešiť veci za barmana, prečo sme rozbili pohár a podobne. Ja som na to povedal, že to bol možno môj pohár. Poldecový pohár som mal ešte z večera. Potom sme sa tam ešte dohadovali chvíľu ja s pánom P.om, bolo to kúsok od vchodových dverí a tie sú medzi stolom a barom. Dohadovali sme sa ohľadom toho rozbitého pohára a potom som dostal päšťou. Dal mi ju P., bolo to ľavou rukou na pravú stranu mojej tváre, rozbil mi peru. Stál som tam, dal mi iba jednu ranu. Videli to všetci, čo tam boli. Barman a ostatní potom P.a odtiahli. Neviem, či chcel ešte pokračovať. Potom sa to ukludnilo, ja som tam bol ešte chvíľu pri stole. Zavolať som pána P.a, že si ideme zapáliť von, chcel som, aby

v bare zostal kľud. On si išiel so mnou zapáliť. Boli sme pred dverami od podniku. Ponúkol som mu cigaretu, vytiahol som si z krabičky aj ja. Nestihol som si zapáliť, pretože ako som vyťahoval cigaretu som hovoril, že takéto somariny sa neriešia a dostal som zase päšťou na tvár, bolo to ľavou päšťou na pravú časť tváre. Nepamätám si presne, kde to bolo. Nikto iný tam nebol. Nespadol som. Chcel som mu to vrátiť pravou rukou do tváre, päšťou, a skončil som na zemi. Už si okolnosti presne nepamätám. Spadol som na zámkovú dlažbu, na zem. Myslím, že na pravý bok. Padal som na zem v bezvedomí, následne som sa zobudil so zlomenou nohou. Nepamätám si, či som si ju zlomil, keď som padal na zem. Nepamätám si, či ma napadol niekto iný. Nepamätám si, či ma P. aj kopol. Keď som sa prebral, bol tam P., už odchádzal. Nepamätám si, že by mi niečo hovoril. Postavil som sa na ľavú nohu a keď som sa chcel postaviť na pravú, tak som sa zapotácal, nedalo sa mi udržať stabilitu. Nohu som mal zlomenú nad členkom. Mal som ešte rozbitú peru. Nevie, či som mal nejaké odreniny. Bola u mňa potrebná operácia, bol som na PN 5 mesiacov, potom som rehabilitoval. PN som bol asi do 01.06.2018. Barman sa volal K., priezvisko neviem. Vonku boli plastové smetiaky, asi tri. Boli na mieste, kde som bol so P.om. Nepamätám si, že by som mal v ten večer incident ešte s niekým iným, pri ktorom by mi mohli vzniknúť tieto zranenia. V Dubline som už pil iba pivo, asi 3-4. Necítil som známky opitosti, keď som išiel so P.om von pred bar. P. sa následne vyjadroval vo vzťahu k tomu až po tom, čo sme čakali na taxík. Povedal mi, že nabudúce mi môže poskakať aj po hlave.“ Dodal, že medzi oboma fyzickými incidentmi ubehla doba 15 až 30 minút, možno menej. S istotou nevedel povedať, čo bolo príčinou jeho úrazu. Po úraze vyhľadal lekársku pomoc vo FN Trnava na urgentnom príjme. Na mieste, kde sa mu stal ten úraz, je rovná plocha, je tam aj jedna vyvýšenina, kúsok za dverami do baru hore sú kontajnery, tak sa tam ide do takého jemného briežku hore, kde boli tie smetiaky. Tá vyvýšenina je o meter vyššie ako dvere do baru. Výškový rozdiel je vyrovnávaný tou šikminou. Po incidente s obžalovaným nemal ošetrované zranenia tváre. V nemocnici povedal, že spadol, lebo nie je moc príjemné riešiť výsluch na polícii hneď po úraze. Následne vo veci podal trestné oznámenie na obžalovaného P.a, bolo to asi týždeň po operácii.

Znalec MUDr. Marián Pamula sa na hlavnom pojednávaní pridržiaval záverov svojho znaleckého posudku č. 064/18, ktorý vypracoval (č.l. 334-351). Jeho závery boli, že poškodený L. utrpel zlomeninu vonkajšieho a vnútorného členka pravej dolnej končatiny, ako aj zadnej hrany holennej kosti - tzv. trimallelárnu zlomeninu, s posunom kostných úlomkov, luxá-ciu (vykĺbenie) v členkovom kĺbe pravej dolnej končatiny s poškodením syndezmózy, drobnú odreninu kože v oblasti vnútorného členka pravej dolnej končatiny. V mechanizme vzniku sa uplatnilo zlé našliapnutie a dopad - kontakt pravej nohy s tvrdou podložkou, ku ktorému mohlo dôjsť pri nefyziologickom ohybe a rotácií v oblasti pravého členka a následnom páde na zem. Zlomenina členka vznikla mechanizmom nepriamym - prenesením pôsobiacej sily na miesta vzdialené od primárneho pôsobenia vplyvom zlého našliapnutia, kedy došlo k nefyziologickému ohybu a rotácií v členku so vznikom zlomeniny vonkajšieho vnútorného členka a zadnej hrany holennej kosti - písťaly. Zároveň došlo i k posunu kostných úlomkov a k vykĺbeniu v členkovom kĺbe. K zlému našliapnutiu mohlo dôjsť spontánne, bez zavinenia inou osobou, alebo po sotení, hrknutí, prípadne údere vedenom napr. do oblasti hlavy a tváre, kedy mohlo dôjsť k strate stability a k následnému zlému našliapnutiu a pádu na zem. Intenzita pôsobiacej sily pri vzniku zranenia bola silná. V oblasti vnútorného členka bola popisovaná drobná odrenina kože - asi 1,5 cm veľká, ktorá svedčí o priamom kontakte danej oblasti s tvrdým tupým predmetom. Tento priamy kontakt mohol byť spôsobený napr. i úderom - kopnutím nohou útočníka do danej oblasti. Intenzita bola slabá. Toto kopnutie určite nevedlo k vzniku zlomeniny. Mohlo byť ale postačujúce na stratu stability a následné zlé našliapnutie na pravú nohu s jej podvrtnutím a vznikom zlomeniny. Zranenia poškodeného vznikli v priamej súvislosti s incidentom zo dňa 20.01.2018. Zlomenina vznikla mechanizmom, aký uviedol poškodený L. pri vyšetrení na traumatológii - zlým našliapnutím. Liečba uvedených zranení trvala do konca mesiaca apríl roku 2018 s dĺžkou práceneschopnosti do 30.06.2018.

Znalec následne dodal, že v prípade odreniny kože nemôže vylúčiť, že nebola spôsobená kontaktom so šikminou alebo plošinou. Poškodený tiež sám nevedel pri hospitalizácii, resp. pri prvom vyšetrení v nemocnici, že by mal nejaké zranenie v oblasti úst. V prípade poškodeného išlo pri prvom vyšetrení a zistení hladiny alkoholu v jeho krvi o tzv. stredný stupeň opitosti, pri ktorom môže dôjsť k poruchám koordinácie chôdze a stability tela. Dodal, že zranenia mohli u poškodeného vzniknúť rôznymi spôsobmi, o ktorých vypovedal (a ktoré popísal v znaleckom posudku).

Po prečítaní časti výpovede poškodeného L. na hlavnom pojednávaní znalec uviedol, že považuje za možné, že sa mohol zapotácať po tom, čo dostal úder od obžalovaného aj v spojitosti s hladinou alkoholu

v krvi, pričom poukázal aj na to, že o zranení hlavy v prvotných lekárskejších správach poškodený nič neuvádzal.

Svedok T. S. na hlavnom pojednávaní vypovedal aj nasledovne: „Bol som v čase spáchania skutku v bare. V tom čase tam bol obžalovaný aj poškodený. Pamätám si, že obžalovaný sa s poškodeným hádali v bare. Myslím, že P. dal pri tej hádke L. facku, neviem na ktorú časť tváre. Pamätám si, že s L. a ešte s niekým sme hrali stolný futbal. Obžalovaný bol pri bare v tej istej miestnosti. Facku mal dostať poškodený od P.a niekde medzi barom a stolom na futbal. Obidvaja tam vtedy niečo kričali. Pamätám si, že si išli von zapáliť. L. zavolať P.a von si zapáliť. Čo sa dialo vonku som nevidel. Potom sme počuli buchtot vonku a išli sme sa pozrieť von. Ja som počul jednu ranu. L. ležal na zemi, P. stál vedľa neho. L. sa sťažoval, že ho bolí noha. P. stál nad ním. Pred barom je čistá rovina. Pamätám si, že tam je popolník pri tých dverách. Nikto iný tam vonku okrem obžalovaného a poškodeného nebol. Možno za pár minút po tom, čo som počul tú ranu, som vyšiel von pred bar. L. mi vtedy povedal, že padol. Myslím, že obžalovaný s poškodeným sa začali hádať kvôli rozbitému poháru.“ Bola ďalej prečítaná časť výpovede svedka z prípravného konania, kedy uviedol nasledovne: „Ja som pokračoval v hre na stolnom futbale, pričom asi po minúte bolo počuť vonku spreď dverí nejaký buchtot, preto som otvoril vchodové dvere do pohostinstva a po ich otvorení som videl, ako na zemi sedel L., nad ním stál P. a hovoril mu niečo v tom zmysle, že môže byť rád, že ho tam nerozkopal a že ho len hodil o zem.“ Svedok k nej uviedol, že je možné, že takto vypovedal, vtedy vypovedal krátko po skutku. Dodal, že poškodený L. sa mu nesťažoval, že by mu nejaké zranenia spôsobil obžalovaný P.. Nepamätal si ani na to, že by mal poškodený L. nejaké zranenia tváre.

Svedkyňa J. T. na hlavnom pojednávaní vypovedala aj nasledovne: „Bola som na mieste, pracovala som za barom, ale nič som nevidela. Pracoval tam so mnou kolega V. ako brigádnik. Nachádzali sa tam vtedy aj obžalovaný a poškodený. Myslím, že v bare bol aj pán S.. L. si, že L. hral s kamarátmi stolný futbal. Pamätám si, že prišlo k slovnému incidentu medzi obžalovaným a poškodeným. Hádali sa ohľadom toho, že mali položené na stolnom futbale poháre a obžalovaný im hovoril, aby tam poháre nemali, že sa to nemôže. Nepamätám si, že by sa niekto iný pripojil k slovnému konfliktu. Myslím, že nedošlo k rozbitiu pohára. Nepamätám si na žiadny fyzický útok. Neviem, či sa obžalovaný s poškodeným potom ešte rozprávali. Viem, že sme si išli von s kolegom zapáliť a našli sme tam poškodeného, ktorý ležal na zemi a hovoril, že ho bolí noha. Tuším pravá. Nevedel sa postaviť, museli sme mu pomôcť. Nehovoril prečo bol na zemi. Myslím, že keď som vonku videla ležať poškodeného, bol tam aj obžalovaný. Poškodený vtedy nehovoril, že by bol niekým napadnutý. Poškodený ležal oproti dverám do baru medzi smetiakmi. Vonku bol aj popolník, neviem v akej vzdialenosti od neho ležal. Myslím, že v bare obžalovaný požíval alkoholické nápoje, nepamätám si aké. O poškodenom viem, že požíval pivo. Nepočuli sme vonku žiadny buchtot predtým, ako sme si išli s kolegom zapáliť. Nevidela som ani že by poškodený s obžalovaným vychádzali von z baru spolu. Viem o tom, že poškodený bol v takom stave, že vedel udržať stabilitu.“ Dodala, že si nemyslí, že by sa jej poškodený L. sťažoval na to, že by mu akékoľvek zranenie spôsobil obžalovaný P.. Nepamätala si tiež na to, že by mal poškodený L. vtedy nejaké zranenia tváre.

Svedok K. V. na hlavnom pojednávaní vypovedal aj nasledovne: „V Dublin pube som pracoval v období 2017-2018 ako barman. Spomínam si, že sa niečo medzi obžalovaným a poškodeným stalo, ale nebol som toho svedkom. Ja som vtedy nepracoval, ale v bare som bol. V tom čase som sa striedal za barom myslím že s kolegyňou T.. Pamätám si, že v bare boli vtedy aj obžalovaný aj poškodený. V ten večer som požíval alkoholické nápoje. Nepamätám si na žiadny slovný konflikt. Je možné, že obžalovaný sa s poškodeným vtedy rozprávali alebo boli pri sebe. Nevidel som medzi nimi fyzický konflikt. Nepamätám si, že by vychádzali spolu z baru. Nebol som pri tom, čo sa dialo pred barom. Keď som vyšiel von, videl som ako L. leží na zemi. Viem, že L. bolela noha, nepamätám si ktorú. Nevedel vstať, museli sme mu pomôcť. V čase, keď som poškodeného videl prvý krát vonku ležať a pomáhal som mu, bol prítomný aj obžalovaný. Nepamätám si, či poškodený niečo rozprával vonku. Skôr si myslím, že obžalovaný mu chcel pomôcť, nerozprával na neho.“ Dodal, že videl len to, že obžalovaný P. podával ruku poškodenému a snažil sa mu pomôcť postaviť sa. Pamätal si, že poškodený L. rozprával niečo o tom, že ani sám nevedel, ako sa dostal na zem. Poškodený L. mu tiež nehovoril, že by mu akékoľvek zranenie spôsobil obžalovaný P. alebo aj niekto iný. Nepamätal si, že by mal poškodený L. aj nejaké zranenie na tvári.

Svedkovia T. S., J. T. a K. V. tiež ukázali na fotodokumentácií na č.l. 587-591 miesta, kde videli ležať poškodeného po tom, čo vyšli pred bar (v čase, keď ho videli po prvýkrát), pričom išlo o priestor pred vstupnými dverami do baru, kde sa nachádzal aj popolník a smetiaky.

Z prečítaných výpovedí svedkov - poškodených JUDr. Ingrid Kunovskej a Mgr. Miriam Žolnerovej vyplynul rozsah uplatnených nárokov poškodených subjektov na náhradu škody voči obžalovanému v súvislosti so zraneniami poškodeného L..

Na hlavnom pojednávaní boli oboznámené aj tieto listinné dôkazy:

- zápisnica o trestnom oznámení z č.l. 1-2
- doklad k uplatnenému nároku na NŠ z č.l. 302
- lekárske správy z č.l. 352-355
- trestný rozkaz OS Bratislava V sp. zn. 2T/45/2016 z č.l. 385-386
- fotodokumentácia miesta činu vyhotovená obhajcom z č.l. 587-591

Z týchto oboznámených listinných dôkazov vyplynulo aj nasledovné:

Trestné oznámenie podal poškodený T. L. osobne dňa 25.01.2018 (č.l. 1-2) a vypovedal o úderoch päťou do tváre aj o kopnutí s tým, že nohu mu zlomil obžalovaný P. tak, že mu do nej silno kopol.

V lekárskej správe na č.l. 352 (vypracovanej po incidente) bolo uvedené, že poškodený L. si podvrtol nohu.

V lekárskej správe na č.l. 353 (vypracovanej po incidente) bolo uvedené, že poškodený L. zle stúpil na ľavú nohu a v čase vyšetrenia mu bola nameraná hodnota etanolu 0,88 g/l.

Z trestného rozkazu OS Bratislava V sp. zn. 2T/45/2016 (č.l. 385-386) vyplynulo, že obžalovaný P. bol odsúdený pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., ktorý spáchal dňa 26.07.2015, pričom skutkové okolnosti svedčili o tom, že na festivale v Inchebe napadol inú osobu (muža), viackrát ju udril rukou zovretou v päšť do tváre a kopol ju kolenom do oblasti stehna, čím jej spôsobil zranenia popísané v tejto skutkovej vete. Tento trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 04.04.2017.

*** Výroky o vine ***

V konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní, na základe vykonaných dôkazov, spôsobom a v rozsahu tak, ako to navrhli procesné strany a určenom súdom so zreteľom na § 2 ods. 19 Tr. por. a § 278 ods. 1, ods. 2 Tr. por., vyhodnotením vykonaných dôkazov v súlade s § 2 ods. 12 Tr. por., t.j. jednotlivo a vo vzájomnom súhrne bez ohľadu na to, ktorá z procesných strán tieto dôkazy navrhla či obstarala, súd mal za preukázané, že:

- skutok 1/ uvedený v obžalobe sa stal a že ho spáchal (bez narušenia jeho skutkovej totožnosti) spolu s obžalovaným I. (ktorého vyhlásenie o vine súd prijal) aj obžalovaný P. (výrok I.),
- obžalovaný P. sa dopustil aj pozmeneného skutku (výrok II.) oproti podanej obžalobe (skutku 2/ uvedeného v obžalobe) a pri zmene jeho právnej kvalifikácie len na jeden zo stíhaných prečinov.

Obžalovaný T. P. na svoju obranu uviedol nasledovné:

- v prípade skutku 1/ len pomáhal s nakladaním a vyložením odcudzených vecí a všetko ostatné už „riešil“ obžalovaný I., teda nepriamo sa k spáchaniu tohto skutku priznal (i keď na inom skutkovom základe, ako bol uvedené v obžalobe),
- v prípade skutku 2/ uviedol, že poškodenému L. dal vtedy v bare len jednu facku ľavou rukou na jeho pravú stranu tváre a keď ho pred barom chcel poškodený udrieť, on sa mu uhol a poškodený spadol na zem, pričom poškodeného vtedy nekopol.

Vykonané dokazovanie na hlavnom pojednávaní podľa názoru súdu preukázalo skutkový stav tvrdený obžalobou v prípade skutku 1/ a naopak v prípade skutku 2/ bol súd toho názoru, že sa nepodarilo jednoznačne preukázať zavinenie obžalovaného P. a aj v prípade tej časti skutku a jeho právnej kvalifikácie, ktoré spočívalo v ublížení na zdraví poškodenému L..

V prípade skutku 1/ uvedeného v obžalobe (výrok I. tohto rozsudku) boli skutkové okolnosti jednoznačne preukázané jednak výpovedami obžalovaného I., ako aj ostatných vypočutých osôb (poškodeného i

viacerých svedkov), ktorí v zhode a v súlade (teda s podporou) ďalších zabezpečených dôkazov vytvorili ucelenú reťaz dôkazov svedčiacich aj o vine obžalovaného P.a (jeho obranu tiež dostatočne vyvrátili).

Bolo nepochybne preukázané, že aktívnejším v prípade prípravy tohto skutku bol určite obžalovaný P. čo sa motívu (mal dlhy, finančné problémy) a prostriedkov týka (zabezpečil páčidlo, evidenčné čísla a sklad v Bratislave), pričom len výpoveď obžalovaného I. bola v celom rozsahu potvrdená ostatnými vykonanými dôkazmi. Obžalovaný I. sa podrobne vyjadril k priebehu spáchania tohto skutku, pričom v čase jeho spáchania nepoznal svedka Y. W. (ktorého naopak poznal obžalovaný P.), ktorý poskytol priestory v Bratislave pre uskladnenie odcudzených vecí, ktoré tam boli následne orgánmi činnými v trestnom konaní aj nájdené (s pomocou svedeckej výpovede obžalovaného I.). Svedok Y. W. ostatne potvrdil i to, že to bol obžalovaný P., ktorý mu telefonoval a s ktorým sa stretol (s ním aj s ďalším neznámym mužom), aby mu sprístupnil sklad v Bratislave, kde boli vyložené veci, ktoré boli odcudzené poškodenému J.. Výpoveď svedka Y. W. spochybnila niektoré obhajobné tvrdenia obžalovaného P.a, pričom jeho vina vyplynula aj z výpovedí svedkov T. V., T. K., G. U. a T. W., ktorým sa obžalovaný P. priznal k odcudzeniu vecí poškodeného po tom, čo bol spáchaný tento skutok. Dôkazy svedčiace o vine obžalovaného P.a tak boli nepochybne vierohodnejšie, ako jeho obhajobné tvrdenia (tie neboli ničím podložené). Dostatočne bola preukázaná napokon i hodnota odcudzených vecí patriacich poškodenému J. (obžalovaným tieto veci s určitosťou v danom čase nepatrili, teda išlo o cudzie veci), ktoré boli neskôr vrátené poškodenému, a aj vlámanie do jeho skladu v Hlohovci (s použitím páčidla, čo bolo viditeľné aj z fotodokumentácie z obhliadky miesta činu), ktorý mal prenájať.

Pokiaľ ide o právne posúdenie konania oboch obžalovaných, bolo nutné toto posúdiť miernejšie oproti tomu, ako ho posudzovala obžaloba. S účinnosťou od 01.08.2019 došlo totiž k novele Trestného zákona (zákonom č. 214/2019 Z.z. z 26. júna 2019, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony) aj v ustanovení § 212 (trestný čin krádeže), preto bolo nutné tento skutok v ďalšom priebehu trestného konania právne posudzovať miernejšie s poukazom na § 2 ods. 1 Tr. zák., podľa ktorého trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný; ak v čase medzi spáchaním činu a vynesení rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší (v tejto časovej pôsobnosti je vyjadrená ústavná zásada vylúčenia retroaktivity, t.j. spätnej pôsobnosti, ak by to bolo pre páchatel'a nepriaznivejšie - pozri čl. 50 ods. 6 Ústavy SR a čl. 7 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, pričom použitie retroaktivity v prospech páchatel'a je však povinné - pozri čl. 50 ods. 6 posledná veta Ústavy SR).

Znenie § 212 Tr. zák. pred novelou, t.j. do 31.07.2019 (podčiarknutím je vyznačená právna kvalifikácia podľa obžaloby):

§ 212 Krádež

(1) Kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

(2) Rovnako ako v odseku 1 sa potrestá, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a

- čin spácha vlámaním,
- bezprostredne po čine sa pokúsi uchovať si vec násilím alebo hrozbou bezprostredného násilia,
- čin spácha na veci, ktorú má iný na sebe alebo pri sebe,
- takou vecou je vec z úrody z pozemku, ktorý patrí do poľnohospodárskeho pôdneho fondu, alebo drevo z pozemku, ktorý patrí do lesného pôdneho fondu, alebo ryba z rybníka s intenzívnym chovom,
- čin spácha na veci, ktorej odber podlieha spoplatneniu na základe osobitného predpisu, alebo
- bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý.

(3) Odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2

- a spôsobí ním väčšiu škodu,
- hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, alebo
- z osobitného motívu.

(4) Odňatím slobody na tri roky až desať rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2

- a) a spôsobí ním značnú škodu,
- b) závažnejším spôsobom konania (t.j. aj vlámaním podľa § 138 písm. e/ Tr. zák.),
- c) na mieste poživajúcom pietu alebo všeobecnú úctu alebo na mieste konania verejného zhromaždenia alebo obradu,
- d) na veci, ktorá požíva ochranu podľa osobitného predpisu,
- e) tým, že taký čin zorganizuje, alebo
- f) na chránenej osobe.

Znenie § 212 Tr. zák. po novele, t.j. od 01.08.2019 (podčiarknutím je vyznačená právna kvalifikácia, ktorú bolo potrebné použiť v prospech obžalovaných):

§ 212

Krádež

(1) Kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a

- a) spôsobí tak malú škodu,
  - b) čin spácha vlámaním,
  - c) bezprostredne po čine sa pokúsi uchovať si vec násilím alebo hrozbou bezprostredného násillia,
  - d) čin spácha na veci, ktorú má iný na sebe alebo pri sebe,
  - e) takou vecou je vec z úrody z pozemku, ktorý patrí do poľnohospodárskeho pôdneho fondu, alebo drevo nachádzajúce sa na lesnom pozemku, alebo ryba z rybníka s intenzívnym chovom,
  - f) čin spácha na veci, ktorej odber podlieha spoplatneniu na základe osobitného predpisu, alebo
  - g) bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý,
- potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

(2) Odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

- a) a spôsobí ním väčšiu škodu,
- b) hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, alebo
- c) z osobitného motívu.

Je síce pravdou, že kvalifikačný znak - spáchanie činu závažnejším spôsobom konania je výslovne uvedený v § 212 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. aj v znení účinnom od 01.08.2019, avšak kvalifikačný znak - spáchanie činu vlámaním (§ 138 písm. e/ Tr. zák.) je už v podstate „pokrytý“ ustanovením § 212 ods. 1 písm. b/ Tr. zák., a preto nie je možné túto okolnosť obžalovaným „pričítať“ opätovne čo do právnej kvalifikácie ich konania s poukazom na § 38 ods. 1 Tr. zák.

Podľa § 38 ods. 1 Tr. zák. na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnúť ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby.

Z vyššie citovaného ustanovenia § 38 ods. 1 Tr. zák. vyplýva, že pri konkurencii okolností, ktoré môžu byť súčasne zákonnými znakmi základnej skutkovej podstaty, kvalifikovanej skutkovej podstaty, ale tiež okolnosťami poľahčujúcimi, priťažujúcimi alebo okolnosťami odôvodňujúcimi použitie nižšej alebo vyššej trestnej sadzby, sa vychádza zo zásady, podľa ktorej má prednosť použitie určitej okolnosti len ako kvalifikačného znaku základnej skutkovej podstaty pred jej iným použitím. Určitú okolnosť ako prísnejší kvalifikačný znak možno použiť len vtedy, ak takáto okolnosť nie je obsiahnutá v základnej skutkovej podstate (pozri rozsudok NS SR zo dňa 04.10.2011 sp. zn. 4Tdo 20/2011), čo je prezentovaný prípad, keď nebolo možné konanie obžalovaných posúdiť prísnejšie, resp. tak, ako ho posudzovala obžaloba.

Na takomto miernejšom posúdení skutku aj v prípade obžalovaného I. nezmenilo nič ani právoplatné uznesenie súdu vyhlásené na hlavnom pojednávaní o tom, že súd prijíma jeho vyhlásenie o vine (pokiaľ ide ešte o právnu kvalifikáciu tohto skutku uvedenú v obžalobe), nakoľko, ako už bolo uvedené vyššie, došlo k zmene zákona v prospech oboch obžalovaných, čo je okolnosť „negujúca“ v danom smere právne posúdenie skutku, resp. právoplatné uznesenie súdu o prijatí jeho vyhlásenia o vine pri správnej právnej kvalifikácii skutku v čase jeho prijatia.

Súd preto ustálil, že obžalovaní J. I. a T. P. spáchali v prípade skutku 1/ prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v znení účinnom od 01.08.2019, keďže spoločným konaním si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili, čin spáchali vlámaním (podľa § 122 ods. 4 Tr. zák. trestný čin je spáchaný vlámaním, ak páchatel' vnikol do uzavretého priestoru nedovoleným prekonaním uzamknutia alebo prekonaním inej zabezpečovacej prekážky použitím sily alebo ľst'ou) a spôsobili tak väčšiu škodu (v zmysle § 125 ods. 1 Tr. zák. sa škodou väčšou rozumie suma dosahujúca najmenej 2.660,00 €, resp. suma nižšia ako 26.600,00 €). Preto ich súd uznal vinnými zo spáchania tohto prečinu, keď boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty tohto trestného činu.

V prípade skutku uvedenom vo výrok II. tohto rozsudku súd ustálil, že obžalovaný P. sa tohto skutku síce dopustil, avšak jednoznačne mohol súd o jeho vine rozhodnúť len v miernejšom rozsahu oproti podanej obžalobe, pretože jediným usvedčujúcim dôkazom viny obžalovaného P. a pokiaľ ide aj o ďalšie skutkové okolnosti tvrdené obžalobou a aj čo do ďalšej právnej kvalifikácie tohto skutku ako prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. bola výpoveď poškodeného Píšťanského, ktorá však bola rozporuplná a najmä spochybniteľná inými vykonanými dôkazmi.

Obžalovaný P. priznal len to, že poškodenému L. v ten večer v bare Dublin dal jednu facku ľavou rukou na jeho pravú stranu tváre (to potvrdil aj svedok S.) a neskôr, keď ho chcel poškodený pred barom napadnúť, sa mu uhol a poškodený spadol na zem. Priznal tiež vedomosť o tom, že už bol za obdobný skutok odsúdený už aj skôr (skutkové okolnosti vyplynúvšie z trestného rozkazu OS Bratislava V sp. zn. 2T/45/2016 svedčili o tom, že obžalovaný sa dopustil v predmetnej trestnej veci obdobe konania ako v prípade tohto jeho odsúdenia - bezdôvodne fyzicky napadol inú osobu aj údermi do jej tváre).

Poškodený L. naproti tomu vypovedal, že od obžalovaného P. a dostal v bare úder päťou ľavou rukou na pravú stranu tváre, pričom mu mal rozbiť peru (čo však vyplynulo len z jeho výpovede, žiaden iný vykonaný dôkaz toto jeho tvrdenie nepodložil), a následne ho pred barom obžalovaný P. opätovne uderil ľavou päťou na pravú časť tváre a keď mu to chcel vrátiť, tak skončil na zemi. Okolnosti incidentu pred barom si ale na hlavnom pojednávaní už bližšie nepamätal. Nepamätal si ani to, ako si zlomil nohu (alebo akým spôsobom alebo kto mu ju zlomil), či ho obžalovaný P. vtedy pred barom aj kopol a či mu niečo vtedy aj hovoril. Poškodený L. s istotou na hlavnom pojednávaní nevedel povedať, čo bolo príčinou jeho úrazu, resp. jeho zlomeniny. Trestné oznámenie na obžalovaného podal tiež neskôr, nie hneď (bolo to až dňa 25.01.2018).

Pokiaľ ide o znalecké zistenia, znalec MUDr. Marián Pamula sa na hlavnom pojednávaní vyjadril tak, že zranenia, ktoré utrpel poškodený L. dňa 20.01.2018, vznikli zlým našliapnutím a dopadom, resp. zlomenina členka vznikla mechanizmom nepriamym a takéto zlé našliapnutie mohlo vzniknúť aj spontánne, bez zavinenia inou osobou, pričom zistená odrenina kože v oblasti vnútorného členku mohla byť spôsobená napr. úderom alebo kopnutím nohou do danej oblasti, ale toto kopnutie určite nevedlo k vzniku zlomeniny. Nevylúčil ale, že by mohla vzniknúť tiež kontaktom so šikminou či plošinou (viď fotodokumentácia predložená obhajcom vyhotovená z priestoru pred barom Dublin). Poškodený L. mal v čase prvého vyšetrenia stredný stupeň opitosti (bola mu nameraná hodnota etanolu 0,88 g/l), pri ktorom môže podľa znalca dôjsť aj k poruchám koordinácie chôdze a stability tela. Znalec dodal, že zranenia mohli u poškodeného vzniknúť rôznymi spôsobmi, nielen útokom inej osoby, resp. jej pričinením.

Zavinenie obžalovaného P. a nebolo možné podľa názoru súdu jednoznačne v tomto smere postaviť len na výpovedi svedka S. o tom, že obžalovaný P. mal pred barom poškodenému po incidente povedať niečo v tom zmysle, že môže byť rád, že ho tam nerozkopal a že ho len hodil o zem, pretože výpoveď jediného očitého svedka incidentu, teda poškodeného L., bola, ako už bolo uvedené vyššie, rozporuplná, a svedok S. tiež uviedol, že poškodený sa nest'azoval, že by mu nejaké zranenia spôsobil obžalovaný P., čo ostatne tiež vyplynulo aj z výpovedí ďalších dvoch svedkov - T. a V.. U. V. tiež uviedol, že poškodený L. vtedy rozprával, že ani sám nevedel, ako sa dostal na zem.

Príčinná súvislosť medzi konaním obžalovaného a zadokumentovanými zraneniami poškodeného, ktoré boli popísané znalcom, resp. v prvotných lekárskejších správach, tak nebola dostatočne preukázaná, a preto podľa názoru súdu obžalovaný nemôže niesť vinu za zranenia poškodeného, ktoré si mohol spôsobiť bez jeho pričinenia aj sám poškodený (čo znalec a ostatne aj sám poškodený nevylúčili), ktorý

bol v tom čase pod vplyvom stredného stupňa opitosti, a na mieste, ktoré nemalo rovnú plochu (bola tam šikmina, resp. vyvýšenina), resp. mohol sám stratiť v takomto svojom stave aj koordináciu a spadnúť na zem a tak si spôsobiť predmetné zranenia.

V trestnom konaní platí, že na preukázanie viny obžalovaného musí súhrn priamych a nepriamych dôkazov tvoriť logickú, ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti obžalobného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného možného záveru. Výrok o vine môže byť založený teda len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania.

Ak má slúžiť výpoveď svedka ako jediný relevantný priamy dôkaz preukazujúci vinu obžalovaného bez ďalších priamych a podporných dôkazov, musí byť tento dôkazný prostriedok jasný, logický, presvedčivý, vierohodný a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybniteľný. Pri hodnotení vierohodnosti svedka je súd povinný prihliadnuť najmä k vnútornej štruktúre jeho výpovede, teda či si napr. neodporuje v podstatných okolnostiach o ktorých vypovedal, k logickým súvislostiam o okolnostiach, o ktorých vypovedá, či výpoveď svedka je v súlade aj s ostatnými dôkazmi zadováženými v trestnom konaní, pričom nie menej podstatná je aj okolnosť vzťahu svedka k obžalovanému alebo poškodenému, teda či svedok s obžalovaným alebo poškodeným je v príbuzenskom vzťahu, resp. inom vzťahu. Tiež je potrebné prihliadať na existenciu vlastného záujmu svedka na výsledku trestného konania, v prípade, že v trestnom konaní vyjde najavo motív a príčina, ktoré by mohli mať na výpoveď svedka vplyv. Je úlohou súdu, aby po zvážení všetkých týchto dôkazov a okolností prípadu, postupom v zmysle ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por. t.j. podľa vnútorného presvedčenia rozhodol, ktorú skupinu dôkazov považuje za vierohodnú a ktorú nie.

Podľa názoru súdu tak výpoveď poškodeného L. pokiaľ ide o ďalšie skutkové okolnosti tvrdené obžalobou a aj čo do ďalšej právnej kvalifikácie (prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák.) vyššie uvedené atribúty preukázateľne nespĺňala, lebo bola spochybnená inými dôkazmi, bola tiež vnútorne nelogická a nemala svoj základ v iných dôkazoch, s ktorými dostatočným spôsobom neutvorila ucelený reťazec napovedajúci bez najmenších pochybností o vine obžalovaného aj v obžalobou naznačenom rozsahu.

V súvislosti s už naznačenou „dôkaznou núdzou“, ktorá sa vyskytla v posudzovanom prípade, je potrebné poukázať na dôležitú zásadu trestného konania in dubio pro reo, teda v pochybnostiach v prospech obžalovaného, ktorá vyplýva z ustanovenia § 2 ods. 4 Tr. por. a použitie ktorej prichádza do úvahy vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu danej veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie.

Pre uznanie viny v rozsahu, ako bola táto uznaná, bola pre súd z výpovede poškodeného L. dôveryhodná a podporená inými dôkazmi len tá jej časť, ktorá sa týkala dvoch úderov ruky obžalovaného P.a do jeho tváre v bare a následne krátko na to i pred týmto barom, ktoré útoky zo strany obžalovaného boli náhle a pre poškodeného v podstate nečakané, keď tieto konflikty vyvolal sám obžalovaný, a to bezdôvodne (obžalovaný nebol zamestnancom baru a jeho tvrdenie o tom, že od stolu, kde sedel poškodený, priletel whiskey pohár, ktorý sa rozbil, nebolo podporené žiadnym dôkazom, resp. bolo vyvrátené výpoveďami iných osôb; aj keby tomu tak ale bolo, obžalovaného by to trestnej zodpovednosti nezbavovalo).

Súd preto ustálil, že obžalovaný T. P. spáchal len prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák., t.j. dopustil sa fyzicky, na mieste verejnosti prístupnom (v bare) výtržnosti (tou sa rozumie konanie, ktoré závažným spôsobom - hrubo narušuje verejný pokoj a poriadok a je preň typický zjavne neúctivý a nedisciplinovaný postoj páchatel'a k zásadám občianskeho spoluzitia; spravidla pôjde o fyzické a psychické násilie, ktoré je zamerané proti osobám alebo veciam) tým, že napadol iného, hoci bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený (trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 03.05.2016 sp. zn. 2T/45/2016, právoplatným dňa 04.04.2017), a to na skutkovom základe uvedenom vo výroku II. tohto rozsudku.

V kontexte oboch ustálených skutkov, právne kvalifikovaných ako prečiny, nebolo možné v prípade obžalovaného P.a aplikovať na túto vec tzv. materiálny korektív (podľa § 10 ods. 2 Tr. zák. nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná), pretože závažnosť oboch spáchaných prečinov nepovažoval súd za nepatrnú, najmä vzhľadom k hodnote odcudzených vecí (výrok I.), ako aj vzhľadom k predchádzajúcemu spôsobu vedenia života obžalovaného, jeho trestnej a priestupkovej minulosti alebo aj bezdôvodného vyvolania konfliktu s poškodeným, ktorý prerástol do jeho fyzického útoku na poškodeného (výrok II.).

Obžalovaný P. konal v prípade oboch ustálených skutkov vždy vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písm. a/ Tr. zák., t.j. chcel spôsobom uvedeným v Tr. zák. porušiť alebo ohroziť záujmy chránené týmto zákonom, čo nepochybne vyplynulo z vykonaného dokazovania (najmä toho, že v jeho prípade išlo o „aktívne“ konania).

U obžalovaného T. P.a neboli zistené žiadne okolnosti vylučujúce jeho trestnú zodpovednosť (§ 22 a § 23 Tr. zák.).

*** Výroky o trestoch ***

V súvislosti s výrokmi o trestoch boli na hlavnom pojednávaní oboznámené tieto listinné dôkazy:

- správy o povesti na obžalovaného P.a, lustrácie na jeho osobu a pod. z č.l. 369-382 a 389-417
- rozsudok OS Piešťany sp. zn. 1T/14/2013 z č.l. 383-384
- trestný rozkaz OS Bratislava V sp. zn. 2T/45/2016 z č.l. 385-386
- uznesenie OS Bratislava V sp. zn. 2T/45/2016 z č.l. 387
- trestný rozkaz OS Trnava sp. zn. 1T/27/2018 z č.l. 418-420
- správy o povesti na obžalovaného I., lustrácie na jeho osobu a pod. z č.l. 422-431
- lustrácie na obžalovaných z č.l. 454-467 a 513-530
- listiny predložené obžalovaným I. z č.l. 535-546
- lustrácie na obžalovaných z č.l. 567-584
- hodnotenie obžalovaného P.a z ÚVV z č.l. 607
- aktuálne lustrácie na obžalovaných z č.l. 609-624
- úradný záznam z č.l. 626
- podstatný obsah spisu OS Trnava sp. zn. 1T/27/2018

Z oboznámených správ o povesti vyplynulo v prípade obžalovaného J. I., že:

- je slobodný a bezdetný,
- matka obžalovaného je na invalidnom dôchodku, dlhodobo sa tiež lieči na psychiatrickej ambulancii, obžalovaný s ňou žije v spoločnej domácnosti a je pre ňu veľkou oporou a tiež jej pomáha,
- je aktuálne zamestnaný ako obchodný zástupca v oblasti realít,
- v registri trestov nemá žiaden záznam,
- iné trestné konania sa voči nemu nevedú,
- v minulosti bol sankcionovaný blokovými pokutami pre 14 priestupkov spáchaných na úseku cestnej premávky.

Z oboznámených správ o povesti vyplynulo v prípade obžalovaného T. P.a, že:

- je slobodný a bezdetný,
- z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený,
- naposledy bol vedený na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie dňa 18.10.2016, kedy bol vyradený pre nespokojnosť,
- naposledy bol vedený v Sociálnej poisťovni ako zamestnanec u zamestnávateľa A3 SPORT, s.r.o., a to do 29.01.2018,
- nie je evidovaný v obchodnom ani živnostenskom registri SR,
- v minulosti bol už 3-krát súdne trestaný:
o z toho v prípade v poradí prvého odsúdenia (OS Piešťany sp. zn. 1T/14/2013) sa na neho už hľadí, ako keby nebol odsúdený;
o v prípade odsúdenia trestným rozkazom OS Bratislava V zo dňa 03.05.2016 sp. zn. 2T/45/2016, právoplatným dňa 04.04.2017, mu bol tento trestný rozkaz doručený dňa 13.06.2016 a bol ním odsúdený pre skutok spáchaný dňa 26.07.2015 a právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156

ods. 1 Tr. zák., pričom mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky, teda do 05.04.2019, v spojení s obmedzením spočívajúcim v zákaze účasti na hudobných verejných podujatiach;

o v prípade odsúdenia trestným rozkazom OS Trnava zo dňa 25.04.2018 sp. zn. 1T/27/2018, právoplatným dňa 04.04.2017, mu bol tento trestný rozkaz doručený dňa 23.06.2018 a bol ním odsúdený pre skutok spáchaný dňa 01.10.2016 a právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., sčasti spáchané spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. (spolu s ďalšími 3 osobami fyzicky napadol v bare a následne i pred barom iné dve osoby), pričom mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 30 (tridsať) mesiacov, teda do 04.01.2021,

· vedie sa voči nemu aj iné trestné konanie na OS Bratislava IV pod sp. zn. 2T/93/2015, ktoré doposiaľ nebolo právoplatne skončené (najskôr bol v tejto veci oslobodený spod obžaloby, čo vyplynulo z lustrácie v GP SR),

· v minulosti bol sankcionovaný pre viacero priestupkov, a to:

o blokovými pokutami pre 7 priestupkov spáchaných na úseku cestnej premávky;

o pre 3 závažnejšie priestupky spáchané na tomto úseku v dňoch 16.05.2018 (jazda v čase zadržania vodičského preukazu, bola mu uložená pokuta vo výške 500,00 € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na 3 roky), 19.10.2017 (dopravná nehoda, bola mu uložená pokuta vo výške 800,00 € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na 4 roky) a 21.03.2016 (dopravná nehoda, bola mu uložená pokuta vo výške 300,00 € a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na 1 rok);

o pre 3 priestupky proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ Zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov spáchané v dňoch 02.08.2015 (fyzicky napadol inú osobu vo večierke, bola mu uložená pokuta vo výške 40,00 €), 16.02.2014 (fyzicky napadol iné dve osoby pred barom, bola mu uložená pokuta vo výške 30,00 €) a 25.12.2013 (fyzicky napadol inú osobu v bare, bola mu uložená pokuta vo výške 20,00 €),

· jeho správanie a vystupovanie počas výkonu väzby nebolo vždy na požadovanej úrovni, bolo potrebné s ním vykonať pohovor v súvislosti s dodržiavaním ústavného poriadku, v súčasnosti proti nemu prebieha vyšetrovanie s podozrením na spáchanie trestného činu počas výkonu väzby (ide o súvislosť s vyvolávaním konfliktných situácií medzi obvinenými, pričom vyšetrovanie doposiaľ nebolo skončené) a disciplinárne odmenený ani potrestaný počas doterajšieho výkonu väzby nebol.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd prihliadal najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie a jeho mieru, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osoby obžalovaných, ich pomery a možnosti ich nápravy. Vychádzal tiež z toho, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Trest má taktiež postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Prihliadal tiež na to, akou mierou konanie každého z obžalovaných prispelo k spáchaniu trestného činu.

Súd v prípade obžalovaného J. I. s prihliadnutím k tomu, že u neho zistil až 4 poľahčujúce okolnosti (§ 36 písm. j/ Tr. zák. - viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, pričom jeho menej závažné priestupky na úseku cestnej premávky súd vyhodnotil v tomto smere v jeho prospech vzhľadom k tomu, že ním spáchaná úmyselná trestná činnosť bola iného charakteru; § 36 písm. k/ Tr. zák. - dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu vo výške 25,00 € za poškodený zámok na dverách do skladu poškodeného J., čo potvrdil aj sám poškodený; § 36 písm. l/ Tr. zák. - priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval; § 36 písm. n/ Tr. zák. - napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, keď jeho výpoveď bola súladná s ostatnými vykonanými dôkazmi, zároveň ešte v procesnom postavení svedka presne popísal priebeh spáchania skutku a označil aj sklad v Bratislave, následkom čoho došlo k vykonaniu jeho prehliadky a zaisteniu všetkých odcudzených vecí poškodeného J. v hodnote najmenej 20.355,00 €) a naopak žiadne príťažujúce okolnosti, dospel k záveru, že mu je potrebné uložiť trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov (t.j. na samej spodnej hranici trestnej sadzby trestného činu podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom od 01.08.2019, s prihliadnutím na úpravu trestnej sadzby z dôvodu prevahy poľahčujúcich okolností, keď trest odňatia slobody mohol ukladať po úprave v zmysle § 38 ods. 3 Tr. zák. v sadzbe od 6 mesiacov do 26 mesiacov), a to s jeho podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok.

Súd dospel k záveru, že účel trestu u obžalovaného I. bude naplnený práve takýmto podmiennečným trestom odňatia slobody, ktorý ho bude viesť pod hrozbou výkonu trestu k vedeniu riadneho života, bez páchania ďalšej trestnej činnosti, najmä za účelom zadovažovania finančných prostriedkov na živobytie jeho alebo jeho rodiny, pričom v opačnom prípade dôjde k výkonu podmiennečne odloženého výkonu trestu odňatia slobody. Takto uložený trest podľa názoru súdu istotne splní svoj účel v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. Súd nezistil splnenie zákonných podmienok na uloženie iného (aj alternatívneho) trestu obžalovanému, pričom v jeho prípade závažnosť spáchaného skutku (trestného činu) najmä z pohľadu spôsobu jeho spáchania, resp. hodnoty odcudzených vecí, nevedol súd k záveru, že by v prípade obžalovaného boli prípadne splnené zákonné podmienky na mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zák., a to i napriek tomu, že u obžalovaného bola výrazná prevaha poľahčujúcich okolností, ktorú však súd zohľadnil pri uložení „minimálneho“ trestu odňatia slobody s „minimálnou“ dĺžkou skúšobnej doby jeho podmiennečného odloženia.

Súd v prípade obžalovaného T. P.a zistil, že nie je u neho daný súbeh oboch ustálených skutkov vo výroku tohto rozsudku a je preto potrebné mu ukladať za každý skutok jeden trest. Zistil, že súbeh týchto skutkov bol u neho prerušený doručením trestného rozkazu Okresného súdu Trnava zo dňa 25.04.2018 sp. zn. 1T/27/2018, ktorý mu bol doručený dňa 23.06.2018 a ktorý následne nadobudol právoplatnosť. Zistil tiež, že súbeh skutku vo výroku I. tohto rozsudku nebol daný so žiadnou inou trestnou vecou obžalovaného (iným skutkom), preto bolo potrebné mu za tento skutok uložiť jeden samostatný trest. V prípade skutku vo výroku II. tohto rozsudku bol naopak súdom zistený súbeh so skutkom z inej trestnej veci obžalovaného, a to vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 1T/27/2018, a preto bolo potrebné mu uložiť (za oba tieto skutky) súhrnný trest.

Súd preto po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestov rozhodol nasledovne:

V prípade skutku vo výroku I. tohto rozsudku s prihliadnutím k tomu, že u obžalovaného T. P.a nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť a naopak u neho zistil jednu priťažujúcu okolnosť (§ 37 písm. m/ Tr. zák. - už bol za trestný čin odsúdený, a to vo veci Okresného súdu Bratislava V pod sp. zn. 2T/45/2016), dospel k záveru, že obžalovanému je potrebné uložiť trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky (t.j. na spodnej hranici trestnej sadzby trestného činu podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom od 01.08.2019, s prihliadnutím na úpravu trestnej sadzby z dôvodu prevahy priťažujúcich okolností, keď trest odňatia slobody mohol ukladať po úprave v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák. v sadzbe od 16 mesiacov do 36 mesiacov), a to so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., nakoľko obžalovaný v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin a iné zaradenie sa v jeho prípade súdu nejavilo ako dôvodné (§ 48 ods. 4 Tr. zák.). Tento trest súd uložil ako samostatný pri nesplnení zákonných podmienok uvedených v § 41 až 43 Tr. zák. na uloženie napr. ďalšieho trestu.

V prípade skutku vo výroku II. tohto rozsudku s prihliadnutím k tomu, že u obžalovaného T. P.a nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť a naopak u neho zistil jednu priťažujúcu okolnosť (§ 37 písm. h/ Tr. zák. - spáchal viac trestných činov, pričom pokiaľ ide o priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., t.j. že už bol za trestný čin odsúdený, na túto nemohol prihliadať, keď odsúdenie Okresného súdu Bratislava V pod sp. zn. 2T/45/2016 bolo súčasťou právnej kvalifikácie tohto skutku), dospel k záveru, že obžalovanému je potrebné uložiť naopak trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov (t.j. na spodnej hranici trestnej sadzby trestného činu najprísnejšie trestného, teda podľa § 364 ods. 2 Tr. zák., s prihliadnutím na úpravu trestnej sadzby z dôvodu prevahy priťažujúcich okolností, keď trest odňatia slobody mohol ukladať po úprave v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák. v sadzbe od 16 mesiacov do 36 mesiacov), a to taktiež so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia pri nezmenenom odôvodnení takéhoto zaradenia tak, ako bolo uvedené v predošlom odseku. Tento trest súd uložil ako súhrnný pri splnení zákonných podmienok uvedených v § 41 ods. 1 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák., nakoľko z hľadiska zásad na ukládanie trestov zistil splnenie podmienok na uloženie takéhoto trestu k odsúdeniu Okresného súdu Trnava pod sp. zn. 1T/27/2018, v ktorom odsúdení bol skutok v súbehu so skutkom v predmetnej trestnej veci (viď aj vyššie), a preto pri uložení súhrnného trestu zrušil podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. výrok o treste odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 30 (tridsať) mesiacov, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 25.04.2018 sp. zn.

1T/27/2018, právoplatným dňa 03.07.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Súd dospel k záveru, že účel trestu u obžalovaného P.a bude naplnený dvomi vyššie uvedenými nepodmienečnými trestami odňatia slobody aj s poukazom na to, že obžalovaný sa stíhanej úmyselnej trestnej činnosti (oboch skutkov) dopustil v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, resp. až dvoch podmiennečných odsúdení v prípade skutku vo výroku I. tohto rozsudku (!), pričom išlo o trestné veci Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/45/2016 a Okresného súdu Trnava sp. zn. 1T/27/2018. Teda obžalovaný P. vždy len veľmi krátko po tom, čo bol podmiennečne odsúdený v týchto iných jeho trestných veciach, sa opätovne dopustil ďalšej úmyselnej trestnej činnosti, z čoho bolo možné vyvodiť, že ani hrozba výkonu trestov odňatia slobody (v celkovej výmere 27 mesiacov!) ho nevedla k vedeniu riadneho života bez páchania ďalšej úmyselnej trestnej činnosti. Aby tak bol naplnený účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák., ktorým je okrem iného ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov, bolo potrebné uložiť tento druh trestu vo vyššie uvedených výmerách, pričom tieto tresty považoval súd za zákonné i spravodlivé. Iné alternatívne tresty súd nepovažoval u obžalovaného za také, ktoré by splnili účel trestu, a to aj preto, že obžalovaný v podstate neustále opakuje fyzické útoky na iné osoby (ako tomu bolo aj v prípade skutku vo výroku II. tohto rozsudku), pričom jeho predchádzajúce sankcionovanie či už pokutami alebo podmiennečnými trestami odňatia slobody bolo neúčinné a v jeho prípade nedošlo k akejkolvek náprave a vedeniu riadneho života. Súd tiež nezistil, že by u obžalovaného boli splnené zákonné podmienky na mimoriadne zníženie trestu (trestov) v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zák., a to najmä pre postoj obžalovaného k predmetnej trestnej veci (nepriзнаl spáchanie skutkov - trestných činov tak, ako boli súdom ustálené, svoju vinu zľahčoval, ani čiastočne neprejavil akúkoľvek ľútosť, ktorá by bola úprimná a pod.).

Súd tiež nezistil splnenie podmienok na uloženie sekundárneho trestu či ochranného opatrenia obom obžalovaným.

*** Výroky o náhrade škody ***

S predmetným trestným konaním v prípade skutku 2/ bolo spojené aj tzv. adhézne konanie, t.j. konanie o náhrade škody, keď nároky na náhradu škody si v predmetnej veci riadne a včas uplatnili poškodení (poškodené subjekty): T. L. vo výške 2.957,40 €, Sociálna poisťovňa vo výške 3.718,10 € a Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s. vo výške 1.524,87 €, pričom bolo potrebné o ich nárokoch rozhodnúť podľa § 288 ods. 1 Tr. por., keďže súd neuznal vinu obžalovaného T. P.a aj pre ublíženie na zdraví poškodeného T. Píšťanského. L. súd poškodených odkázal s ich nárokmi na náhradu škody na civilný proces.

Nárok na náhradu škody si v predmetnej veci riadne a včas uplatnil ešte aj poškodený Miroslav Dvoran, a to vo výške 25,00 € z titulu poškodenia zámku na dverách do skladu, pričom na hlavnom pojednávaní od tohto nároku ustúpil, pretože túto škodu mu nahradil obžalovaný J. I. (viď č.l. 534). Preto výroková časť rozsudku (výrok I.) neobsahuje výrok o náhrade škody v prípade tohto poškodeného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava.

Podané odvolanie má odkladný účinok.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.